

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
14.02.2020. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

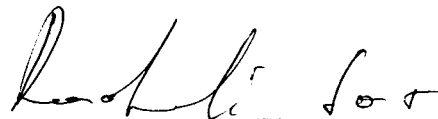
ПРИМЉЕНО: 14.02.2020

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
ОЛ	ОМ-270/20		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

на основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1. Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКИМ МЕДИЈИМА**, с предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

САША РАДУЛОВИЋ

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКИМ МЕДИЈИМА

Члан 1.

У закону о електронским медијима („Сл. гласник РС“, бр. 83/2014 и 6/2016 - др. закон) у члану 44. после става 2. додају се став 3. и став 4. који гласе:

„Оператер електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као и оператора мултиплекса, (у даљем тексту: Оператер) не могу имати учешће у капиталу пружаоца из става 1. овог члана, било непосредно било посредно преко повезаних лица у смислу закона којим се уређује правни положај привредних субјеката.

Пружалац медијске услуге не може имати учешће у капиталу, било непосредно било посредно преко повезаних лица у смислу закона којим се уређује правни положај привредних субјеката, оператора електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као и оператора мултиплекса“.

Члан 2.

У члану 46. после става 8. додаје се нови став 9. који гласи:

„медијске услуге које се реемитују из других држава не смеју да садрже рекламни садржај намењен тржишту Републике Србије.“

Члан 3.

У члану 47. у ставу 1. после тачке 8. додаје се тачка 9. која гласи:

„програм независног продуцента и програм сопствене продукције пружаоца медијске услуге на српском језику мора бити произведен у Републици Србији и емитован са територије Републике Србије“.

Члан 4.

У члану 79. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Оператер електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја може да емитује, односно реемитује, само оне медијске услуге које имају дозволу Регулатора.“

Члан 5.

У члану 84. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Оператер електронске комуникационе мреже је дужан да са сваким имаоцем дозволе, а по његовом захтеву, закључи уговор из става 1. овог члана, уколико поседује техничке могућности. Уколико ималац дозволе нуди свој програм без накнаде, оператер има обавезу да програм укључи у свој основни пакет програма доступан свим својим корисницима без додатне накнаде. За све друге случајеве преговарање комерцијалних услова емитовања важи принцип да програми са сличном просечном гледаношћу захтевају сличну накнаду. Гледаност се утврђује месечном или тромесечном нивоу по избору оператера.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 6.

У делу „Прелазне и завршне одредбе“ после члана 118. додаје се нови члан 118а који гласи:

„У случају из става 3. члана 44. оператер електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као и оператора мултиплекса, је дужан да у року од шест месеци од дана ступања на снагу закона отуђи свој удео у пружаоцу медијске услуге.

У случају из става 4. члана 44. пружаоц медијске услуге је дужан да у року од шест месеци од дана ступања на снагу закона отуђи свој удео у оператеру електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као и оператора мултиплекса.

У случају не поступања у предвиђеном року регулаторно тело за електронске медије ће одузети дозволу за рад пружаоцу медијске услуге.“

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 50. и 51. Устава Републике Србије. Наведени чланови уређују како слободу оснивања медија тако и право грађана на истинито, потпуно и благовремено обавештавање.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Тренутни начин уређења тржишта електронских медија дозвољава могућност да оператор електронске комуникационе мреже буде истовремено и пружалац аудио – визуелне медијске услуге. То је довело до ускраћивања медијског плурализма са једне стране и до ускраћивања права грађана на потпуну информацију, као и на приступ спортским националним садржајима са друге стране. Ова законска могућност је довела до тога да сваки оператор може да оснује своју једну или више аудио – визуелну медијску услугу и из своје понуде искључи сличан медијски садржај другог лица на тржишту. Такође је потребно уредити закон у смислу да програм који се емитује на српском језику, било да је направљен у сопственој продукцији било у независној продукцији, мора бити произведен на српском језику и емитован са територије Републике Србије, јер је све присутнија тенденција да се програм који се емитује на српском језику прави и емитује из друге земље.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога Закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима предвиђено са једне стране да пружалац медијске услуге не може имати учешће у капиталу, било посредно било преко повезаних лица, оператора електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као ни оператор мултиплекса а са друге да оператора електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, као ни оператор мултиплекса не могу имати учешће у капиталу, било посредно било преко повезаних лица, у пружаоцу медијске услуге.

Чланом 2. Предлога закона уводи се забрана емитовања рекламног садржаја намењеног тржишту Републике Србије у програму који се реемитује из других држава.

Чланом 3. Предлога закона предвиђено је да програм независног продуцента и програм сопствене продукције пружаоца медијске услуге на српском језику мора бити произведен у Републици Србији и емитован са територије Републике Србије.

Члан 4. Предлога закона уводи обавезу оператору електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медиских садржаја да може да емитује само оне медиске услуге које имају дозволу Регулатора.

Члан 5. Предлога закона предвиђена је обавеза оператора електронске комуникационе мреже да уколико постоје технички услови мора да закључи уговор о дистрибуцији медијског садржаја са имаоцем дозволе. Успоставља се и принцип фер цена емитовања програма где имаоци дозвола који имају сличну гледаност примају и сличну накнаду од оператора. Грађани својим гледањем неког програма одређују и приходе имаоца дозволе чиме се подстиче конкуренција за квалитетнији програм.

Чланом 6. Предлога закона оставља обавезу поступања у року од шест месеци од дана ступања на снагу, под претњом одузимања дозволе пружаоцу медијске услуге.

Члан 7. Предлога закона предвиђа да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

I V АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Применом одредаба Предлога закона постигла би се јаснија слика медијске сцене Србије и самим тим омогућило грађанима да имају објективнију слику и поруку која им је упућена преко пружалаца медијских услуга. Пружалац аудио – визуелне медијске услуге би свој садржај могао да пласира преко свих оператора, чиме би се постигла већа доступност информација грађанима, који по правилу имају закључен уговор о дистрибуцији програма са само једним оператором. Предложено законско решење би довело до тога да медијски садржаји постану што квалитетнији јер не би постојао монопол у смислу да се избором оператора бира и медијски садржај, већ би квалитет садржаја био главна одлука приликом избора који медијски садржај се гледа. Предлогом закона се уводи забрана емитовања рекламна намењеног тржишту Републике Србије у програму који се реемитује из друге државе. Предлогом закона се такође предвиђа обавеза да програм у сопственој продукцији пружаоца медијске услуге, или у независној продукцији, који се емитује на српском језику мора бити израђен у Републици Србији и емитован из Републике Србије. Ово због све чешће појаве да се програм на српском језику прави и емитује из друге земље. Такође је предвиђена и обавеза да оператор електронске комуникационе мреже мора да закључи уговор о дистрибуцији медијског садржаја, уколико постоје техничке могућности, са имаоцем дозволе јер је досадашња пракса показала велики ниво дискретног одлучивања и нарушавања медијског плурализма које су имали оператори са значајним тржишним учешћем а који су истовремено и пружаоци медијских услуга. Уводи се исто и обавеза да оператор може емитовати медијски садржај који има дозволу Регулатора.

V ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 44.

Медијске услуге пружа:

- 1) установа јавног медијског сервиса у складу са законом којим се уређује рад јавних медијских сервиса;
- 2) комерцијални пружалац медијске услуге;
- 3) пружалац медијске услуге цивилног сектора.

Пружаоци из става 1. овог члана пружају медијске услуге на територији целе Републике Србије односно једном њеном делу.

ОПЕРАТОР ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА, КАО И ОПЕРАТОРА МУЛТИПЛЕКСА, НЕ МОГУ ИМАТИ УЧЕШЋЕ У КАПИТАЛУ ПРУЖАОЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, БИЛО НЕПОСРЕДНО БИЛО ПОСРЕДНО ПРЕКО ПОВЕЗАНИХ ЛИЦА У СМISЛУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТАТА.

ПРУЖАЛАЦ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ ПРАВНО ЛИЦЕ НЕ МОЖЕ ИМАТИ УЧЕШЋЕ У КАПИТАЛУ, БИЛО НЕПОСРЕДНО БИЛО ПОСРЕДНО ПРЕКО ПОВЕЗАНИХ ЛИЦА У СМISЛУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТАТА, ОПЕРАТОРА ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА, КАО И ОПЕРАТОРА МУЛТИПЛЕКСА.

Члан 46.

Гарантује се слобода пријема и реемитовања медијских услуга из других држава, која је у Републици Србији зајемчена потврђеним међународним уговорима.

Регулатор привремено ограничава слободу пријема и реемитовања медијске услуге телевизије из става 1. овог члана у случају очигледног, озбиљног и тешког кршења одредби члана 68. став 1. овог закона, као и у случају подстицања на мржњу засновану на раси, полу, верској или националној припадности, поновљеног најмање два пута у претходних 12 месеци, по писаном обавештењу пружаоца услуге, његове матичне државе и другог надлежног тела, ако је тако предвиђено међународним уговором, те ако до решења у консултацијама са матичном државом, односно другим надлежним телом, не дође ни у накнадном року од 15 дана од обавештења, а кршење наведених одредби овог закона се настави.

Против пружаоца медијске услуге, који је у надлежности Републике Србије, за кршење одредаба из става 2. овог члана може се водити и судски поступак.

Регулатор привремено ограничава слободу пријема и реемитовања аудио-визуелне медијске услуге на захтев из става 1. овог члана у случају да је то неопходно ради очувања јавног поретка, а посебно ради спречавања извршења, истраге, откривања и гоњења учиниоца кривичног дела, заштите малолетних лица, ради спречавања подстицања мржње засноване на раси, полу, верској или националној припадности и повреда људског достојанства, из разлога заштите јавног здравља, разлога јавне безбедности, националне безбедности и одбране, заштите потрошача, укључујући и инвеститоре, у случају озбиљног кршења односно претње кршењем наведених интереса, и сразмерно интересима о којима је у конкретном случају реч.

Регулатор ће привремено ограничити слободу пријема и реемитовања аудио-визуелне медијске услуге на захтев из става 1. овог члана, под условима из става 4. овог члана, кад је претходно од матичне државе затражила предузимање одговарајућих мера, па их ова није предузела, или се те мере нису показале довољним, као и ако је о намери предузимања мера обавестила матичну државу, односно друго надлежно тело, ако је тако предвиђено међународним уговором.

Регулатор може одступити од услова из става 4. овог члана из разлога хитности, у ком случају ће матичну државу, односно друго надлежно тело, ако је тако предвиђено међународним уговором, о предузетим мерама и разлозима хитности због којих се није поступило на начин предвиђен ставом 4. овог члана, обавестити у најкраћем могућем року.

Регулатор ће без одлагања обуставити примену мера из става 1. овог члана, ако надлежно тело предвиђено међународним уговором утврди да мера није била одређена у складу са одредбама међународног уговора, односно права и принципа на које се међународни уговор позива.

МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ КОЈЕ СЕ РЕЕМИТУЈУ ИЗ ДРУГИХ ДРЖАВА НЕ СМЕЈУ ДА САДРЖЕ РЕКЛАМНИ САДРЖАЈ НАМЕЊЕН ТРЖИШТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Члан 47.

Пружалац медијске услуге, у односу на свој програмски садржај, у складу са својом програмском концепцијом, дужан је да:

- 1) обезбеди слободно, истинито, објективно, потпуно и благовремено информисање;
- 2) пренесе саопштења органа јавне власти хитне природе која се односе на угроженост живота, здравља, безбедности или имовине;
- 3) допринесе подизању општег културног и образовног нивоа грађана;
- 4) не пружа програмске садржаје који истичу и подржавају наркоманију, насиље, криминално или друго недозвољено понашање, као и садржаје који злоупотребљавају лаковерност гледалаца и слушалаца;
- 5) поштује забрану политичког оглашавања ван предизборне кампање, а у току предизборне кампање да регистрованим политичким странкама, коалицијама и кандидатима обезбеди заступљеност без дискриминације;

6) стране програмске садржаје намењене деци предшколског узраста синхронизује на српски језик или језике националних мањина;

7) наградна такмичења спроводи правично, уз објављивање јасних правила о тим садржајима и јавно обећаној награди;

8) обезбеди квалитетан програм у погледу садржаја са техничког становишта, примењујући међународне и националне стандарде.

9) ПРОГРАМ НЕЗАВИСНОГ ПРОДУЦЕНТА И ПРОГРАМ СОПСТВЕНЕ ПРОДУКЦИЈЕ ПРУЖАОЦА МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ МОРА БИТИ ПРОИЗВЕДЕН У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ И ЕМИТОВАН СА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Сви пружаоци медијских услуга су обавезни да програмске садржаје чувају у складу са прописима којима се уређује област јавног информисања, односно у складу са прописима којима се уређује заштита културних добара.

Члан 79 .

Дозвола се издаје физичком или правном лицу пружаоцу медијске услуге који је у надлежности Републике Србије, у складу са одредбама овог закона и у складу са одредбама закона којим се регулише област јавног информисања.

ОПЕРАТЕР ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА МОЖЕ ДА ЕМИТУЈЕ, ОДНОСНО РЕЕМИТУЈЕ, САМО ОНЕ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ КОЈЕ ИМАЈУ ДОЗВОЛУ РЕГУЛАТОРА.

Члан 84.

Подносилац захтева коме је издата дозвола за пружање медијске услуге дужан је да најкасније у року од 30 дана од дана достављања дозволе поднесе Регулатору уговор са оператором бар једне електронске комуникационе мреже којом стиче право да се њен програм посредством те мреже дистрибуира јавности.

ОПЕРАТОР ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЈЕ ДУЖАН ДА СА ИМАОЦЕМ ДОЗВОЛЕ, А ПО ЊЕГОВОМ ЗАХТЕВУ, ЗАКЉУЧИ УГОВОР ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, УКОЛИКО ПОСЕДУЈЕ ТЕХНИЧКЕ МОГУЋНОСТИ.

Ималац дозволе дужан је да сваку измену уговора или накнадно закључен уговор са оператором електронских комуникационих мрежа поднесе Регулатору у року од 15 дана од дана закључења тог уговора.

члан 118.а

У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 3. ЧЛАНА 44. ОПЕРАТЕР ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА, КАО И ОПЕРАТОРА МУЛТИПЛЕКСА, ЈЕ ДУЖАН ДА У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ЗАКОНА ОТУЂИ СВОЈ УДЕО У ПРУЖАОЦУ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ.

У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 4. ЧЛАНА 44. ПРУЖАОЦ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ ЈЕ ДУЖАН ДА У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ЗАКОНА ОТУЂИ СВОЈ УДЕО У ОПЕРАТЕРУ

ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИОНЕ МРЕЖЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА, КАО И ОПЕРАТОРА МУЛТИПЛЕКСА.

У СЛУЧАЈУ НЕ ПОСТУПАЊА У ПРЕДВИЂЕНОМ РОКУ РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЋЕ ОДУЗЕТИ ДОЗВОЛУ ЗА РАД ПРУЖАОЦУ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик Саша Радуловић

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

не

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

не

Београд,

14.02.2020. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

САША РАДУЛОВИЋ